

Rozloučení s klientkou Domova Přístav v Šumperku †14.3.2021

Často se nás lidé ptají, jaké jsou osudy našich klientů a jak se v životě posouvají. I tohle je příběh se smutným, ale i šťastným koncem.

Rozloučení s klientkou Domova Přístav

*31.7.1958 – †14.3.2021

Paní Z. přišla do Domova Přístav v červnu 2018.

Pamatuji si ji z civilu, kde jsem se s ní setkával, jako s ryze člověkem – bezdomovcem.

Protloukala se životem s obtížemi, občasně bydlela na ubytovnách, žila ze dne na den a ulice byla její život...

Pamatuji se na její promrzlé ruce, malátné pohyby o berlích, mokré oblečení, rozepnutý kabát, sípavý hlas a nachlazený kašel...stávala často se svými syny kolem kostela a snažila se získat finance na jídlo, možná na alkohol a ráda si povídala s lidmi...

Lidé si na ni zvykli a na kus řeči se s ní zastavovali...častokrát jsme spolu mluvili o tom, že by si měla najít lepší bydlení, nabídky měla, ale tehdy...tehdy to bylo jinak...pro „ytilovce“, jak jim lidé říkali bylo nejdůležitější, aby byly pospolu, maminka a synové...

Občas jsem zaznamenal od synů, že maminka na tom není zdravotně dobře, že zase leží s nemocnou nohou a u kostela jsem ji přestal vídat...syn František se však stále zajímal, jestli by nebylo možné u nás pro maminku najít nějaké bydlení...

Uběhl nějaký čas a v Šumperku se otevřel Domov Přístav...to bylo v březnu 2018...tehdy to už syn F věděl a pomohl mamince, aby se dostala, z nevyhovujícího bydlení, alespoň na Noclehárnu Armády Spásy.

Tak jsem byl s p. F domluven a vyšlo to. Paní Z. měla na Noclehárně bolavou nohu, obtížně chodila o berlích a nebyla již schopna samostatně fungovat.

V té době bylo moc dobře, že už měla střechu nad hlavou...a pak už to šlo ráz na ráz, pí Zdeňka se rozhodla, že se v Přístavu ubytuje a zkusí to...syn F jí tehdy slíbil, že za ní bude chodit na návštěvy, a tehdy to tak i nějakou dobu bylo...než se odstěhoval za prací...

Po ubytování v Přístavu se paní Z. dala velmi rychle do pořádku. Najednou měla domov, svůj pokoj, zázemí, podporu personálu, na kterou reagovala vděčně.

Věřím, že si domov tady mezi námi vytvořila, protože už mohla tolikrát odejít, ale neudělala to. Čekala na operaci kyčle, kterou nakonec zdárně absolvovala.

Obnovila vztahy se svými dalšími syny i se sestrou a částečně i s bratrem. Dokonce za ní byla rodina i na návštěvě. Paní Z. si moc přála, aby je mohla pravidelně navštěvovat.

Plánovala odstěhování zpět do Zábřehu, do samostatného bydlení. Plánovala si být opět zdravá, samostatná v chůzi a v životě. Bohužel její zdravotní stav jí plán zkomplikoval.

Po operaci kyčle chodila o chodítku a přidružily se další komplikace, takže odejít do samostatného bydlení se oddalovalo.

Přes toto všechno si v Přístavu zvykla, našla si zde přítele M. který se jí stal životní oporou. Věnovali hezký čas jeden druhému, byli k sobě pozorní, společně se účastnili aktivit Přístavu, společně chodili na Tv, společně jedli...jejich přátelství se objevovalo poznenáhlu, jemně...

Bylo hezké sledovat, jak o sebe p. M. začal dbát, dokázal se najednou oholit, chodit v čistém oblečení, protože měl důvod...bylo hezké, že pí Z. dokázala p. M povzbudit a potěšit...a to platilo i

naopak...dali se dohromady dva rozdílní lidé, kteří hledali pochopení, přijetí a sdílení v životě...oba díky svému přátelství a lásce dokázali lépe žít...myslím, že pí Zdeňka dokázala díky přátelství s M. lépe snášet své zdravotní obtíže...i v tom se dokázali navzájem podržet...

Bohužel se paní Z. po Vánocích minulého roku zhoršilo zdraví a postupně přestávala přijímat stravu a tekutiny. Paní Z. si poslední tři měsíce dost protrpěla a největší útěchou jí byla podpora p. M. a personálu, se kterým často hovořila o své bolesti.

Paní Z. se podařilo v tento náročný čas zkontaktovat syna F. a sestru M. a několikrát spolu telefonovali. P. M. byl paní Z. do poslední chvíle oporou, byl jí nablízku prakticky pořád.

Přes velké bolesti bylo přání paní Z. zůstat v Domově Přístav, kde cítila svůj domov. Bohužel bylo nakonec zhoršení jejího zdravotního stavu tak zásadní, že musela být převezena do nemocnice, kde během velmi krátké chvíle odešla k Bohu ve svých nedožitých 63 letech...

chvíle ticha...

Paní Z. s námi prožila svoje poslední 3 roky svého života klidným a laskavým životem. Pro někoho byla prostě Z., pro někoho „babča“...ona sama o sobě říkala, že je televizní maniak, a je pravda, že měla přehled o všech pořadech, co v Tv běžely...Měla hezky zařízený pokoj, měla lednici, Tv...zkrátka zázemí domova, které v podstatě neměla celý život.

Během posledního půlroku paní Z. hledala odpovědi na otázky ohledně Boha a naděje v životě...

S námi byla veselá, ráda tvořila, účastnila se vaření, pečení, her...někdy byla ubrblaná, ale taková už pí Zdeňka byla...a jako každý hledala i ona štěstí a radost v životě...

Přestože poslední měsíce byly pro paní Z. velmi náročné, mohla je prožít důstojně...

- nemusela žít ze dne na den, jako dříve na ulici, ale naopak zde nemusela být na všechno sama...
- měla čas na zhodnocení svého života, čas na lásku a na přátelství...
- měla čas na obnovu vztahů v rodině...uvědomme si, že jenom se sestrou se před příchodem do Domova Přístav neviděla přes 30 let...
- nemusela být pořád silná, ale mohla v bezpečí projevit svůj strach a nejistotu...zvláště v poslední čas...

Věřím, že kdyby to bylo možné, že by vám všem, za vaši péči a doprovázení k setkání s milujícím Bohem paní Z. vyjádřila VELKÉ DÍKY...

Na závěr rozloučení bych rád, aby zazněla slova z Janova evangelia o naději, kterou nám dává Bůh...

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.

Jan 3:16-21

David Jersák

Armáda spásy, Centrum sociálních služeb v Šumperku

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika nebo facebookovou](#)

[skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)